

3. Davie R. From Birth to Seven: National Child Development Study / R. Davie, N. Butler, H. Goldstein. – London: Longman, 1972. – 380 p.
4. Foreign Languages Teaching in Schools in Europe. – Directorate-General for Education and Culture, 2001. – 373 p.
5. Hawkins Eric W. Foreign Language Study and Language Awareness / Eric W. Hawkins // Language Awareness. – 1999. – № 3-4. – P. 124-142
6. Huber T. A Cross-Case Study to Compare Significant Relationships between Official and Actual Curriculum and Teaching Approaches for the Study of Literature in British Schools : a dissertation ... a Doctor of Philosophical Sciences. – Stanford, 1988. – 291 p.
7. Profile of Foreign Language Teaching in Schools in Europe – Directorate-General for Education and Culture, 2001. – 31 p.

Данік О.Л.

доцент;

Курина Н.В.

старший викладач,

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

ПАТРІОТИЧНА МОТИВАЦІЯ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Формування патріотичних ідеалів, духовних, моральних і культурних зразків як основних регуляторів активізації життєдіяльності студентів – є одним з головніших завдань, які поставила держава перед робітниками освіти, оскільки усі процеси, що відбуваються сьогодні в суспільстві привели до того, що формування світогляду сучасної молоді виявилось в епіцентрі гострих соціально-економічних протиріч, які негативно відбивають на патріотичному вихованні молоді. У сучасних умовах очевидна невідкладність рішення на державному рівні найгостріших проблем системи виховання патріотизму як основи консолідації суспільства і зміцнення держави.

Формування патріотизму – процес, що має лише відносну завершеність на кожному своєму етапі. З віком цей процес лише видозмінюється в тім змісті, що в ньому велику роль починають грати вже сформовані якості, установки, орієнтації людини, а вплив нових життєвих ситуацій, нових ідей неминуче переломлюється через грані вже сформованої особистості .

Зміни у сучасному суспільстві, які свідчать про зростання ролі і значення соціальних і політичних інститутів у досягненні національних інтересів, висунули перед нами якісно нові задачі розвитку країни, успішне рішення яких можливе лише при активізації життєвої позиції і залученні молоді при глибокому осмисленні своєї повноцінної діяльності в інтересах суспільства і держави.

Руйнування колишніх підвалин, невизначеність, відсутність нової, добре продуманої ідеології, яка здатна змінити ситуацію, зокрема в процесі виховання

нового покоління, до кращого, є характерною рисою сучасного етапу розвитку нашого суспільства [1]. Чимало зробили для цього академіки А.М. Алексюк, П.П. Кононенко, А.Г. Погрібний, М.Г. Стельмахович. Питання національної ідеології, національної ідеї знайшли відображення в роботах відомих педагогів О.І. Вишневського, В.І. Лутовінова, В.І. Каюкова, Є.І. Сявкота та ін. В результаті аналізу психолого-педагогічної літератури ми прийшли до висновку, що проблемою патріотичного виховання захоплювалися такі відомі дослідники як Песталоцци, А. Дістервег, Г. Сковорода, як стрижневий принцип національного виховання – К. Ушинський, М. Грушевський, І. Огієнко, Г. Ващенко, О.Вишневський. Питання з патріотичного виховання молодого покоління також були розглянуті О. Духновичем, С. Русовою, Г. Ващенком, А. Макаренком, В. Сухомлинським.

Виходячи з принципу комплексного підходу до виховання, важливо пам'ятати про те, що патріотичне виховання органічно пов'язане з іншими сторонами гуманістичного виховання, а саме: з духовним, політичним, цивільним, естетичним та ін. Так, на Краснодарському факультеті інженерії і менеджменту почуття патріотизму у студентів традиційно формується в ході роботи з історичними матеріалами, що розкривають традиції українського народу; героїчну боротьбу, подвиги, талант кращих синів Батьківщини, які сприяють вихованню у студентів моральні якості, непримиренності до ворогів Батьківщини; повазі до атрибутів державності (Прапорів, Гербов і Гімнів) України.

Таким чином, на нашу думку, слід окремо виділити один з найголовніших напрямів виховної роботи вищої школи – патріотичне виховання, яке органічно поєднує у собі дві гілки виховної роботи – національно-патріотичне і воєнно-патріотичне. Саме цей напрямок виховної роботи має вирішальне значення в процесі формування національної свідомості. Ми переконані в тому, що у виховній системі вищої школи України є багатий потенціал формування в особистості відчуття патріотизму на підставі відповідних зразків, але треба ним вміло скористуватися. Тобто, для того, щоб молодь повірила наданому прикладу (взірцю), треба викладачеві додати багато зусиль щодо створення такого прикладу, враховуючи національні традиції української держави, інтереси молоді, її думки, прагнення, бажання тощо. Це означає, що нам, викладачам дуже важливо, яким же буде людина майбутнього, якою мірою вона опанує дві найважливіші соціальні ролі: роль громадянина і роль патріота.

Список використаних джерел:

1. Головчук С. Ю. Духовні цінності та виховний потенціал у творчій спадщині Григорія Ващенка // Зб. наук. праць Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. – Умань: РВЦ “Софія”, 2008. – Ч. 5. – 228 с.
2. Вишневський Омелян. Теоретичні основи сучасної української педагогіки: посіб. – Дрогобич: Коло, 2003. – 528 с.
3. Кожевников С.І. Патріотичне виховання студентів вузів (на прикладі вивчення гуманітарних і соціально-економічних дисциплін). – М., 2005. – 25 с.
4. Лутовінов В.І. Критерії й основи методики оцінки результатів роботи з патріотичного виховання. – М., 2006. – 469 с.
5. Лутовінов В.І. Патриотизм: проблеми формування у молоді в сучасних умовах. – М.: ВУ, 1997. – 124 с.)